

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

מסורת הש"ס

(א) גזיר מב. וש"נ],
(ב) [לקמן כ.], ג) [לקמן
כו.], ד) [נחום ב.],
ה) [סנהדרין לו.], ו) עיין
רש"א ור"מ,

גליון הש"ס

גמ' אמו כל רובי דעלמא.
עיינ נזיר דף מז ע"א ונדה
דף כט ע"א:

הגהות הב"ח

(א) תד"ה (בעמוד הקודם)
או דלמא וכו' הבעיא דהא
קאמר כל"ל ואות ד'
נמחק:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א [גמ' ח"ל חנא לא חילק
 ידענא. נ"ב עיין בערוך
 ערך חלק:]

רבינו גרשום

שטעט (דאס נעמטן) און אפגען
כ"ה: מה דחמא רבי חנינא.
למשיב: אמוגרמת דרבנן קאי.
אבל היכא דכולה למעלה מן טבעת
 פסולה קמ"ל: א"כ העיד עליה
מיבעיא ליה: דמשמע דאשחמא לעיל
 ורבנן היא. העיד עליה רבי חנינא
 כ' ומההדר ונקט על מוגרמת ש"מ
 דאמריהו מוגרמת לעיל מיניה קאי
 והכי קאמר לא מיבעיא מוגרמת
 דרבנן דרובה בטבעת כשרה אלא אף
 מוגרמת דר' יוסף דכולה למעלה מן
 הטבעת כשרה: דקאי רב נחמן
כוותיה. דאכשר משיפו כובע ולמטה
 דלמרחן: מחלוט. דרבנן ורבי
יוסי: בשעתא. מחלה בתוך הטבעת
 שני שליש הגרמת דהיינו מלא החוט
 של רובה אח"כ הגרים שליש האחרון:
כולה שחיטה צעינן בטבעת הגדולה:
 כלומר נתקום להוציא לשחיטה וכ"ש
 למטה הימנה: רובו ככולו. וגמרה
 למטה של שחיטה ברובה ומכאן ואילך מחתך
 כבשר שחטה צעלמא הוא: אבל
הגרים שליש. מחלה שסחמלי לשחוט
 למעלה מן הטבעת ושחט רוב אחרון
 במקום שחיטה: פסולה. אפי' לרבי
יוסי דליציאת חיותא של צהמה ברוב
 סימן הוא וכשנחתך רוב הסיומן לא
 מחתך חותמו הרוב בשחיטה: **צעין**
רובה צחיטא. כלומר הוא רובא
 דמפיק חיותא ציה צעינן בשחיטה:
מידי דהוא אחלי קנה פגום. דלמחר
 לקמן (דף עט.) הרי שהיה חלי קנה
 פגום מאליה וסופיק עליה כל שהוא
 וגמרו שחיטתו כשרה ואע"ד ג' נפסא
 חיותא לאו רובא בשחיטה. והלא
 דוחקתה לן שבו לא חגי ליה בלא מאטו

נפקא מיותא לאו רובא בשמיטה. והא
בתוספת כל שהו לא סגי ליה דלא מטע
לאו וכיון דאין טרמות בקנה עד ששפ
הוא כוליה רובא בשמיטה נפק מיהו
מיותא דגזר בראשאי לא מיותא בתמא

דס שיתחיל הכוּצַע לשפּע
דשייר צחיט. כלומר כמ"ד
יוסי. דאפי' ר' יוסי לא
צמח הטבעת אבל כולה

"והלכתא משיפוי כובע ולמטה כשרה ורבינו
 דשייר בחימי רב נחמן אכשר משיפוי כובע
 ולמטה אמר ליה רב חנן בר רב קטינא לרב
 נחמן כמאן לא כרבנן ולא כרבי יוסי ברבי
 יהודה א אמר ליה אנא לא חילק ידענא ולא
 בילק ידענא אנא שמעתא ידענא דא"ר חייא
 בר אבא א"ר יוחנן ואמרי לה א"ר אבא בר
 כדא א"ר חנינא ואמרי לה א"ר יעקב בר אידי
 א"ר יהושע בן לוי משיפוי כובע ולמטה
 כשרה ואריב"ל מוגרמת דרבנן כשרה לרבי
 יוסי בר יהודה ודרבי יוסי ברבי יהודה
 כשרה לרבי חנינא בן אנטיגנוס פשיטא מהו
 דתימא ר"ח בן אנטיגנוס אדרבנן קאי קא
 ממשמע לן ואימא ה"נ א"כ העיד עליה מיבעי
 ליה והלכתא כ' חנינא בן אנטיגנוס דקאי
 רב נחמן כוותיה אמר רב הונא אמר רב אסי
 מחלוקת בששחט שני שליש והגרים שליש
 דרבנן סברי כולה שחיטה בעינן במבטת
 גדולה ורבי יוסי ברבי יהודה סבר ^ארובו
 ככולו אבל ^בהגרים שליש ושחט שני שליש
 דברי הכל פסולה דכי נפקא חיותא בעינן
 רובא בשחיטה וליכא א"ל רב חסדא אדרבה
 לימא מר איפכא מחלוקת כשהגרים שליש
 ושחט שני שליש דרבי יוסי ברבי יהודה סבר
 מידי דהוה אחצי קנה פגום ורבנן התם מקום
 שחיטה הכא לאו מקום שחיטה אבל שחט
 שני שליש והגרים שליש דברי הכל כשרה
 דהא תנן ^ארובו של אחד כמותו א"ל רב יוסף
 מאן נימא לן דההוא רובא דהתם לאו רבי
 יוסי ברבי יהודה קתני לה דלמא רבי יוסי בר'
 יהודה קתני לה אמר ליה אביי ^אאטו כל רובי
 דעלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני להו
 קאמינא דשמענא להו דפליגי לישנא אחר
 אמר רב אסי מחלוקת שהגרים שליש וש
 חט ^איהודה סבר ימידי דהוה אחצי קנה פגום ו
 לאו מקום שחיטה אבל שחט שני שליש ו
 דהא תנן רובו של אחד כמותו מתקיף לה
 רובא דהתם לאו רבי יוסי ברבי יהודה ק
 תני להו א"ל רב יוסף אטו כל רובי
 קתני להו אמר ליה אנא רובא דשחיטה
 הגרים שליש ושחט שליש והגרים שליש
 יהודה אמר רב ^אטרפה רב הונא אמר רב כ
 קא נפקא רבי יהודה אמר רב ^אטרפה בעינן רוב
 והגרים שליש ושחט שליש רבי יהודה אמר רב
 אמר להו ^אטרפה שמע רב יהודה איקפד א
^אטרף אמר רב הונא שפיר קא מיקפד חדא
 ואנא לא שמיע לי ועוד האיכא רובא בשחיט

הגרימה דמיועוטה נמי כפגרימה בעלמא הוא וכי מוסיף ע
א הגרימה לאכשורי לשחיטה הואיל ולאו מקום שחיטה הוא
רובא דקאמרינן שכלו טרפות (תקנ' דף קמ"ג.) היין לה כמי
ש שחיטה מיהא נפקא כוליה חיטא אבל הגרימה לאו שחיט
נק' דלאו במקום שחיטה הואי פלגא דמיפק חיטא: **דא**
לך לו כשרא אלמא רובא ככולה. ולענין הגרימה מיהא: **דא**
קאמי ולא למעוטי היכא דהגרימה בסוף: **אנא רובא דשחיט**
היא ולא רבנן דהא שמעינן להו דפליגי בה ואמרי' ד
היג' רב יהודה אמר רב טרפה צעין רובא בשחיט
צמיפק חיטא תלי טעמא דקאמר כסיפא שחט
על גב דרובא קמא דהוא מיפק חיטא לאו בש
ולאו משמיה דרב מדלא קאמר להו הכי קאמר רב

רב פפא אמר ועוד דלקמן גרים צקונטרס מר בר רב אשי אמר
 פגע בחיטי כשרה שׂיר בחיטי טרפה וע"כ ההוא פגע היינו פגע
 ולא נגע דשׂיר בחיטי היינו פגע ונגע א"כ תפסו מניה דהאי פגע
 דהכא היינו פגע ולא נגע דע"ג דפליגי דמר סבר טרפה ומר סבר
 כשרה בלשון מיהא לא פליגי דכי היכי
 דהאי פגע ולא נגע האי נמי פגע ולא
 נגע וע"ז דפגע ולא נגע היינו
 ששחט למעלה מן החיטי והשתא מיימי
 דרז פפא לפשוט הצעיף דהא
 (6) דקאמר משמיה דרבא שׂיר
 בחיטי כשרה דהיינו פגע ונגע א"כ
 הא דקאמר רב פפי משמיה דרבא
 פגע בחיטי טרפה פגע ולא נגע הוא
 ששחט למעלה מחיטי ובדמר בר רב
 אשי גרסינן פגע בחיטי טרפה שׂיר
 בחיטי כשרה א"כ קשה קמ"ל דלשון
 מר בר רב אשי אמר משמע שצא
 לחלוק על רבינא שלפניו ושמא לפי
 שצא להוסיף פגע בחיטי שלא הזכיר
 רבינא קאמר הכי: **אמר רב הונא**
אמר רב אמי. היינו רב אסי תכרו
 של רב כהנא שהיו גדולים (א) דלסצריה
 דרז לא היו צריכין אצל רבי אסי לא
 היינו רב אסי דקטן קמ"ל הונא היה
 כדלמרי' דהניחין (גיטין נט:) רבי אמי
 ורבי אסי כהני חשיבי דלרעול דשראל
 מיכך כיפי ליה לרב הונא:

דילמא רבי יוסי ברבי יהודה
היא. מימא ללא משני
רוצו של אחד היינו וושט ומאי אחד
מיוחד צבסימיני כרצ אלד צר
אהבא דלקמן פ"ב (דף סה) ושמו
רצון דרבי יוסי צרבי יהודה פליגי
ביושט כמו צקנה:
הגרים שריש ושחמ שריש ב' רב
הונא אמר רב בששה.
והא דפסיל רב הונא לעיל הגרים
שליש ושחמ שני שליח ההם משמיה
דרב אסי והלא משמיה לרב:
והא דפסיל רב הונא לעיל הגרים
שליש ושחמ שני שליח ההם משמיה
דרב אסי והלא משמיה לרב:

וַיֹּאמֶר רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן־זוֹרָבָבֶל וְכָל הָעָם לֵאמֹר אֵלֶּיךָ הֵבִינָה הַיְּהוּדִים וְהַגִּירִים שְׁלִישׁ וְשֹׁחַט שְׁנֵי שְׁלִישׁ דְּרָבִי יוֹסִי בֶרֶךְ
 הָיָה אַחֲצִי קֶנֶה וּרְבֵנָן הָתָם מְקוֹם שְׁחִיטָה הֵכֵא
 לְשֹׁחַט שְׁנֵי שְׁלִישׁ וְהַגִּירִים שְׁלִישׁ דְּבָרֵי הֶכֶל כְּשֶׁרָה
 כְּמוֹתוֹ מִתְקִיף לָהּ רַב חֲסֵדָא מֵאַן לִימָא לֵן דִּהְהוּא
 יוֹסִי בְרַבִּי יְהוֹדָה קִתְּנִי לָהּ דְּלִמָּא רַבִּי יוֹסִי בְרַבִּי
 יוֹסֵף אֲטוֹ כָּל רוּבִי דְּעִלְמָא רַבִּי יוֹסִי בְרַבִּי יְהוֹדָה
 אֲנִי רֹבָא דְשְׁחִיטָה קְאָמִינָא דְשִׁמְעֵנָא לָהּ דְּפִלְגִי
 שְׁלִישׁ וְהַגִּירִים שְׁלִישׁ רַב הוֹנָא אֲמַר רַב כְּשֶׁרָה רַב
 רַב הוֹנָא אֲמַר רַב כְּשֶׁרָה כִּי נִפְקָא חִיּוּתָא בְּשְׁחִיטָה
 מִרַב טְרַפָּה בְּעִינָן רֹבָא בְּשְׁחִיטָה וְלִיכָא שְׁחַט שְׁלִישׁ
 לִישׁ רַב יְהוֹדָה אֲמַר רַב יְכֶשְׁרָה אֲתוּ שְׁיִילוּהּ לְרַב הוֹנָא
 רַב יְהוֹדָה אִיקְפֵּד אֲמַר טְרִיפָנָא וּמִכְשֵׁר וּמִכְשֵׁרָנָא
 שְׁפִיר קָא מִיקְפֵּד חֲדָא אִיהוּ שְׁמִיעַ לִיה מִינִיה דְּרַב
 הָאִיכָא רֹבָא בְּשְׁחִיטָה א"ל רַב חֲסֵדָא לֹא תִהְדָּר בְּךָ
 דָּא"ב

צעלמא האו ווי מוסקף עליה ושחט רובא לא מיפסלא ומיהו הכה
ואילו ולאו מקום שחיטה הוא: **ורבני הסם**. ההוא פגם במקום שחיטה
(לקמן דף מד.) הויין לה כמי שלא נפגמה וא"ע דכי נפקא ליה חיותא
ויותא אבז הגרמה לאו שחיטה הוא ולאו מקום שחיטה הוא ויזי נפקא
לפגמי דמיתא חיותא: **דהא סתן**. ב'פ' ז' (לקמן דף סו.) **רובו של אחד**
לה. ולפענא הגרמה נמי אלא תאכשר ברובו ומתני' דתני מלא החוט
ממה בסוף: **אנא רובא דשחיטה קאמינא**. כל מלא דלוייל שחיטה ברת
ן להו דפליגי בה ואמרי דלא אזלינן בשחיטה ברת רובא: **מיפק**
טרפה צעינן רובא בשחיטה ולא גרסינן **די נפקא חיותא צעינן**
מלא דקאמר כפיפא שחט שליש והגריר שליש ושחט שליש
א מיפק חיותא לאו בשחיטה הוא: **אסו שילווה לרב הונא**
אמר להו הכי קאמר רב טרפה ורב יהודה אמרה משמיה דרב:
דא"כ

עין משפט
נר מצוה

קלח א מיי פ"א מהל'
שחיטה הל"ו ופ"ג
שס הל"ז סמג עשין סג
טוש"ע יו"ד סי' כ סעי' א:
קלח ב ג ד מיי פ"ג
מהל' שחיטה
הל"ג ועיין בכ"מ סמג
עשין סג טוש"ע יו"ד סי'
כ סעיף יג:

לעזי רש"י

דקרניי"ר [דיקרניי"ר].
לקרוע לגזרים.

מוסף רש"י

לא חילק. דרשן
דמחריצין לחלק הסימן,
שמחריצין לחלק כל הטבעת
ולשיר על פני כונו, ולא
בדלק. לר' יוסי שמחריצ
הסימן שמונ' קמ' בתוך
הטבעת והשאר חוץ
לטהנת (סנהדרין צח:
ע"ו). רובו של אחד.
של כל אחד ואחד (לקמן
כז.).

רבינו גרשום (המ)

ושמואל מטבעת גדולה
לנכבתה שהוא ממזרי
לזכור ולמטה עליה אפי'
יזרא משמיה דרב נחמן
(מרמז) מורמרת כשרה
ואותה מורמרת כשרה
ר' חנינא בן אנטיגנוס
כדאמרן גורמרת דר' יוסי
בר יהודה כשרה לר'
חנינא בן אנטיגנוס בשחט
שליש והגרסי' שליש.
כלומר שחט שני שליש
מטבעת גדולה הלכ'ם
שליש חרץ לטבעת כלפ'ם
הראש' דכי נפק חיותא
בעינן רובה בשחט
כלומר והאכ בשחט
אמצעי נפקא חיותא וליכא
רובא בשחטה: דר' יוסי
בר יהודה ר' חנינא דהוה
חצאי' קנה גנוס כלומר אם
היה חצי' קנה גנוס והוי'ן
לילוי כל שהוא שחטה
כשרה אפי' שסמול
בתחילה כשרה:
ורבנן התם מקום שחטה.
כלומר מה דאמרין חצי'
קנה גנוס והוי'ן עליו
כל שהוא חצי' קנה גנוס
שחטה כחצי' קנה גנוס
באותו מקום שחוט חצי'
הוא בשחטה שהרי'ם אל
מקום שחטה: מתקין לה
יוסף מאן לימה' כל
הדיבא רובא דזמאן כר'.
כלומר ר' יוסי בר' יהודה
ורבנן לא אחד כמורא
דלד' רבנן דשפעינן לה
כדלוי' ר' יהודה רבנן
כדלוי' ראשיתן מטבעת
גדולה ולד' ר' יבנא דר'
נפקא חיותא בשחטה
נפקא כלומר באמצע
שחטה באמצע הדיבא
הכשרה שחטה: התם מ"ס
מטבעת הבורים שהרי'
שחט שלי' והגרי'